

C SURGÓ ÉS V IDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdászati hetilap — Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁR: Egész évre 8 korona. Félévre: 4 korona. Negyedévre: 2 korona. Egyes szám ára: 20 fillér.	Társzerkesztők: DR. NAGY SÁNDOR, ügyvéd. MATTYÁS JÁNOS, főgimn. tanár.	KIADÓHIVATAL: Vágó Gyula könyvnyomdája, hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők a hirdetések jutányosan számlátnak.
--	---	---

A feltámadás nagy ünnepén!

A megsemmisülés gondolata ósidőktől kezdve bántotta az embert. E földi léten túl nincs hát semmi sem? Ezt csak Epicurus s előtte a Nirvána hirdetői mondhatták, de nem a többi bölcselők, a kik az erők fenmaradásának törvényét, bár nem ily szóval de hitték és hirdették. — Sokrates, az ókor legnagyobb bölcse, szentül meg volt győződve, hogy a halált tulajdonképen egy fensőbb, szellemi és mocsoktalan világban való új életkezés, a hol tiszta fényben, zavartalan örömben szemléljük majd a való boldogságot, miután leráztuk ezt a földi sárvilágot.

De ne hivatkozzunk Sokratesre és ne a bölcselőre, de, hivatkozzunk egy egyszerű klepht harcra dalára, mely így szól: „Fiaim! hegyen ásatok nekem tágas sirt, melyben egészen fölfegyverkezve, harcra készen nyughassam. Jobb felől hagyjatok egy kis ablakot nyitva, hogy a fecskék hírül adhassák a tavasz megjöttét s hogy a fülemilék dalát meghallhassam május virágos szépségeiről.“ Nem hitt-e a

jövendő életben a lautos, a ki e dalt zengedezte? Nem hitt-e a jövő életfolytatásban a vad gallus, ki kölcsön adta pénzt szomszédjának, mert hitte, hogyha esetleg nem itt, a tulvilágban kapja meg azt!

A klepht dal írója, a pénzkölcsönző barbár gallus hitték a jövő életet, hitték a feltámadást. Hitte velük együtt a pogány római világ.

Julius Caesar ugyan ki merte mondani, hogy a halál minden dolognak vége s hogy nincs utána se bánat, sem öröm többé; de, mások s ezek között Cicero hittek egy tulvilági életben, s hitték, hogy a nemes gondolat a nagy eszme, a fenséges érzés hatni fognak századokig, és ezredékig.

Jött a Megváltónak új világot teremtő nagy működése. Feltámasztotta Jairus leányát, feltámasztotta Lázárt, hogy harmadiknak maga támadjon föl halottaiból és hirdesse, hogy nincs megsemmisülés! Majd hirdesse, hogy van feltámadás, van megdicsőülés a feltámadás után. A földi halál csak röpke enyészet, mely a Megváltó nevében, egy szebb, boldogabb üdvre talál.

Megváltónknak feltámadása nagy remény lehet a keresztyénségre, de egyttal az összes nagy emberiségre, hogy igenis, bár egyesek előtt elhomályosodik is, mégis győz a magasztos eszme.

Idők mulva az eszme terjedése egy ragyogó képet tár elénk. Vértanuk kellettek, igaz! De, miként jó időben sarjad a fű, renga kalász, zeng a madár, vidul az egész természet: úgy a szellemi megújulásnál is van egy borultabb kép, mely borult voltánál fogva is figyelemre hívja fel a nézőket. De van örömhír, mely haladást jelez; van szózat, mely hirdeti az összetartást; van igaz emberiség, mely a farkast, a bányát, az oroszánt egymásbához hozza és megbékíti egymással,

Megjött a csicsergő fecske, virágdiszbe öltöztek a fák, boldogságot hirdet az ég derűje: ne szóljunk hát mi is dicséretet a tavaszt hirdető fecskével; ne öltünk ünnepi köntöst a természet virágzó díszével és ne derüljön még a háborgatott, gondoktól zaklatott kebel is az ég derűjével?

TÁRCA.

Husvét.

Itt vagy husvét, oly hón epedve vártunk,
Majd jön tavasz és nyitik a virág
De való szép tavaszra nem akadtunk,
Alig van rügy s alig virágzó ág
Tan Isten büntet, mert széjjel megyünk.
„Mint oldott kőve széthul nemzetünk.“

Ne add Uram, hogy végleg szétbomoljunk,
Ne add, hogy legyen köztünk szakadás.
Zengjünk zsoltárt, buzgó imát is mondjunk:
Tavasz legyen, legyen rügyfakadás.
Zengjünk hozsannát, szent halleluját
Szívünket járja hit világa át.

Meghalt.

Olyan a város, mint egy részeg asszony:
szennyes, piszkos és szerfölött hangos.
Itt egy csomóban olvadoz az össze-

rokkant hóhalom: amott már kifeketélik a föld háta a takaró alól. Az utak csatakosak a langyos hóléttől.

A házak eresze izzad, csöpög, mint az arató üstöke forró nyári hévben.

A gyalogjárók népesek a rajzó sokaságtól. Csupa élet, csupa kedv, végtelen, mozgó ember-áradat hullámszik végig utcahosszat a fényes kirakatok előtt.

Az asszonyok a lányok olyanok, mint egy-egy virágzó rózsafa, tele a mosolygás gyönyörű virágával; az ember óhajtvá várja, hogy mentől több hulljon felé a virágból.

Nincs semmi, mi e vidám összhangot zavarná.

De mégis! egy idegennek tetsző, szomorú férfi-alakot látok megbujni s elsurranni komoran a házak tövében e zibongó tömeg mellett. Az alkonyodó nap ráveti fényét s arca e fényben olyan, mint egy mártír.

A sarkon, hol az utcára bámészan könyöklől ki az a pompázó kávéház, melynek ablakából száz férfiszem szegül a járókelőkre, egyszerre befordul s mint a kergetett vad, meueköl.

Terhére lehet e raj, ez az ujongó élet;

terhére lehet e toladó fény, mely nem hagyja a homályban, hova vágyik, hova minden érzeke vonja, hova temetkezni kíván s megpihenni a legmélyebb sirban: az ismeretlenség hantjai alatt.

Künn, messze, távol a város hatalmasan lüktető szívtől, a szegényes külvárosban, hol nagy az olcsóság és nagy a nyomor, megáll egy ház előtt. Alacsony, keskeny, szűk udvaru ház, olyan mint a többi, mely egy sorban gunnyaszt, egymás mellett olyanok számára építve, kiknek sok két szoba s kettő közül egyet más szegénynek adnak,

Othon van. Belép a kis hónapos szobába, melynek összes butorzata: ágy, egyszerű faasztal s egyetlen, durván összerótt karosszék.

A lemenő nap aranyos, piros sugara beszűrődik az ablakon; a kis szoba kopott falai olyanok tőle, mintha bíborral volna bevonva.

Az a szomorú férfi, karos-székebe ül; elbámul a nyugovó nap után; fejét csüggedten hajtja le könyöklő kezére.

— Koldúsan . . . betegesen . . . elfeledve!

Nem hull a haj nincs többé kopasz ember.

Szenzációt kelt a gyógyfű kivonatam, melyet évek hosszú során át tanulmányoztam, hogy miképp lehessen megátolni a megkopaszodást

Kapható gyógyszerárakban és mindennemű illat- és piperecikkek-kereskedésben. Főraktár: **Török József** gyógyszerháza, Király-utca 12.

Erdélyi főraktár és vezérképviselet: **GÓTH GYULA** illat- és piperecikkek nagykereskedőnél, Gyulafehérvár-Főtér.

Vidéki megrendeléseket utánvétellel azonnal es-közül. — Egyedüli készítő és szé, elküldési raktára:

Dobé Nándor, úri, női és színházi fodrász, **Budapest Nefejejs utca 27. szám.**

11-29

EXIKÁTOR

1 üveg ára 2 kor. 40 fillér.

Felfedeztem és százszoros pénzzel fizetek, ha kétszeri használat után meg nem szűnik a hajhullás, koppeképződés és mindenemű fejbőrbetegség.

De igen! A feltámadás nagy napja erre int!

A tavaszt hirdető fecskék mi legyünk, kik a fecske gyors szárny-lebbenésével szállni tudunk egy eszményibb, boldogabb világba; a fészlő virág-bimbók és kora tavasszal nyiló virágok szintén mi legyünk, hogy termést és gyümölcsöt hozzon minden virág és ne legyünk fagyöngyök; az ég dertjét pedig varázsoljuk közibénk, hogy testvért lásson kiki embertársa személyében s ne-szinte megcsodáldott — ellenséget.

Hit, remény és szeretet hassa át mindnyájunk keblét, a mint áthatotta volt azét, aki, hogy megváltsa az emberiséget, leszállott a magas mennyekből; igazságra tanította a megtévelyedett emberiséget; kinhalált szenvedett, hogy vérevel pecsételje meg tanainak örök időkre szóló érvényességét; majd feltámadott, hogy bebizonyítsa, hogy igenis, a kik az Urban biznak, hódolnak szent parancsainak, meghódolnak akarata előtt; azok a földi lét lezárásával nem lettek puszta hamuvá és porrá, melyet a szél magával sodor, ragad, a mely a reá hulló esővel szennyes sárrá változik, hanem olyanokká lesznek, mint Krisztus lett az ő megdicsőült testével; lelkek, amelyet az Ur lehelt a testbe, visszazáll Teremtőjéhez s ott mocsoktalan tisztaságban, ragyogó fényben tündököl majd; az önzés, bosszúvágy és szennyes érdek nem zaklatja többé.

Oh bár a feltámadásnak mostani szent ünnepe igazi nemes érzést kelte mindnyájunk szívében; bár az egyrészt most is dúló, másrészt kitörni készülő vallásharcok, majd felekezeti villongások megszünnének és beteljesülne, a mit a feltámadt Krisztus mondott Pax vobis! Ego sum. Alleluja.

Béke veletek! Én vagyok. Alleluja.

Beteljesül-e ez a pax, vagy nem, nem tudjuk. És miért? Mert a pásztorok sok helyütt rosszul őrzik a nyáját. A nyáj tehát elszéled. El különösen

akkor, ha a pásztor csak korhol osztoroz! A mint az állat a rossz bánásmód mellett megcsökönyösödik; úgy az ember is, mikor csak örökös korholás éri és nincsen jó atyai bánásmód is közbe, elfordul apái hitétől s inkább pogánynya lesz, mert óriásilag megsebződött a folytonos szűrés tövisektől a kebel, amelynek közbe-közbe gyógyító balzsamra is lett volna és van szüksége.

Uram! adj megtérést. Jézus! adj lékét és holdot megnyugvást nekünk, hogy valóban feltámadhassunk reményben, szeretetben s a mi fő a hitben, mely nem inog, nem tántorodik, hanem erős rendíthetetlen szikla, melyre föltámadt Megváltónk építette az ő anyaszentegyházát.

H i r e k.

— Boldog ünnepeket kívánunk lapunk tisztelt munkatársainak és olvasóinak.

— Eljegyzés Sipos Csényi Teruskát, Sipos Csényi János porrog-szentkirályi jegyző leányát eljegyezte Gyurkovics Lajos vörösmarti jegyző ur f. hó 7-én Porrog-Szentkirályon. Gratulálunk.

— Hymen hír. Kluger Géza Somogy-Szent-Miklósról és Korn Berta kisasszony örök hűséget esküznek egymásnak folyó hó 29-én Bakon, délután 4 órakor.

— A nagyhét szokásos komoly hangulatban folyt le. Virágvasárnapon különösen a katolikus templom örvendett nagy látogatottságnak egyrészt a barkaszentelés, másrészt a passió éneklése miatt. Jöttek utóbb a lamentációk, majd a harangok elmúlása, a nagypénteki szomorú és megható szertartások és a szent sir látogatása, majd szombaton a feltámadási körmenet. A reformátusoknál reggel is meg délután is volt tariva istenitisztelet és különösen a nagypénteki volt a leglátogatottabb. Hogyne? Hisz ez az a nap, a melyen még a debreceni civisek közül is többen böjtölnek, noha a böjt a reformátusokra nem kötelező. Ennyiből áll a nagyhét ünnepe. A nem ünnepe pedig abból, hogy meszelés, pókháló-leszedés,

mosogatás, tisztogatás, kalácsütés annyi volt, hogy egyes férjek szinte idegesekké lettek, majd reumasókká a sok ugynevezett cüg miatt. Hala Istennek, csakhogy itt vagy te vasárnap a valódi feltámadásnak szent ünnepe.

— Április 11-ike. A nemzeti ünnep alkalmából a tanítóképző, az evangélium szerint reformált főgimnázium és ev. ref. népiskola helyiségein lengett a magyar trikolor. A hivatalos városi, megyei állam helyiségek, továbbá a kaszinó szintén kintűtek a nemzeti lobogót, magánosok azonban talán csak kettőn. Ez a nemzeti ünnep a mily szép időkre emlékeztet, oly nem alkalmas időbe esik, mert esetleg nagypéntekre is eshetik s akkor örömet hirdető zászlót kitűzni bajos, De esik legtöbbszörre vakációs id be, is így hát az intézetek nem tarthatják meg a napján az ünnepet. Sok tekintetben heyes volt pl. Bubicz Zsigmond kassai pü.öknek papjaihoz kibocsátott ama főpásztori irata, melyet 1898-ban kibocsátott, hogy június 8-án a koronázás évfordulóján tartásik a nemzeti ünnep. A tanítóképző-intézet s a főgimnázium is a husvétii vakáció leteltével fogják megtartani megfelelő program mellett a nemzeti nagy ünnepek nagy emlékét.

— A Herczeg József osztálymérnök tiszteletére rendezett banketra vonatkozólag némi helyreigazító pótlást le l tenünk, a mely abból áll, hogy kedves tudósítónk Herczeg József barátunkat szólaltatta meg kétszer, még pedig úgy, hogy másodsor a nála önként jövő rigmusokban szólalt volna meg. Ez így egy kissé téves állítás, mert Simon Pali bátyánk — már csak így mondjuk — az dikciózott egész tüzelt, siratva a veszteséget, mely a dalosokat érte munkatársunk távozásában, fölemlítve a két társat az egykori, de már régi trióból, a kiket legmélyebben sújtott Herczegünk távozása. Midőn e helyreigazításnak helyt adunk, kecségtet a remény, hogy a trió még majd összejön és Simon Pali bátyánk fogja útni a taktust, hogy a dal annál lelkesítőbb legyen, annál jobban sikerüljön, annál forróbban hullassunk könnyeket a megható harmonikus dalra és dallamra.

— Az express-vonatra nézve mozgalom indult meg helyben, de környékünkön is, hogy Csurgón is megálljon. Már egyszer volt ilyes folyamodásunk, de akkor elűtötték azzal, hogy Somogy Szobb közel van és szomszédságunkban van a gyékényesi állomás is, minek álljon meg Csurgón az express-vonatot? Szinte krokodil-okosko-

Jól van . . maradjunk csöndesen, nemsókára majd még csöndesebbek leszünk . .!

Szeme az asztalra téved; levél hever ott . .

Kitől? rezdül át lelkén e kérdés. Neki senkije sincs, mi köze hát hozzá az élőknek? vigadjanak, arra való az élet, ez a hitvány komédia s hagyják bekén, ki nem közéjük való!

Kezébe veszi a levelet, ismeretlen írás, mit akarhat? jobb volna tán föl sem is bontani!

Föltépi; a mint aztán olvassa, az az összetört, meggörnyedt alak kiegyenesedik; az a sápadt arc fénytelen szem kigyul; a lusta vér lüktetve rohan beteg ereiben. Nem is az írást olvassa már; a betűk elveztek szeméi elől, lelke beleolvadt a fénybe, mely felé ragyog a mult idők távolaból; karja lehanyatlik a szék támlájáról; leajti a széttárt levelet . . néz, csak néz merően előre, arca mosolyog, homloka nyilt, felhőtlen, gondtalan . .

Oh, valami búbájnak kell lenni abban a levélben, valami lélekigező hatalomnak, valami teremtő erőnek, mely a romokat is fel tudja építeni.

A mult, ez az összeomlott, elszűnyedt tündér-palota, fölépül előtte; a képzelet minden kicsi követ helyére illeszt.

Gyámoltalan, szegény asszony ül az asztalnál; pislogó lámpa mellett varrogat éjjen-éjjel, csak a hajnal erőszakol álmat a

szemére. Föl-fölkél a munka mellől, de csak azért, hogy kis gyermekének lecsuszott vánkását megigazítsa. hogy meg ne hűljön. asszony, ő hült meg elebb, ő hagyta itt korán áraságra szive egy örömet.

A nagy kollégium, vén barátja gyermekévéinek, néz rá öblös termeivel, apró ablakaival . . Mintha csak most is hallaná a jó pajtások zaját a nagy, falombtól árnyekos, gyepes játszó-udvaron . . Sokat tanult, sokat koplalt, soknak volt hiájával a hosszú nyolc év alatt; tengernagy idő volt s mégis, úgy érzi, a legszebb egész életében . .

Oh, azok az álmok, melyek ott születtek, ott szövődtek a füzek alatt, a zizegő nádások közt, a messze csalogató, szabad, virágos mezőkön, a zugó, erdőben: azok keltek szárnyra a dalokban, melyek ifju lelkéből röppentek föl, mint fészkeről a p esirta, csicseregve, csattogva üdén, mesterkéletlenül s beszárnyalták az egész országot.

Ott, hol az ország szive ver, hirt messze megelőzte.

Az a nagy város, ez a kéjvágyó csodaszép asszony, tárt karokkal várta, fényt árasztott reá, örömeiket hintett az útjára azokért a nagy szép reményekért, miket nevéhez fűztek s melyek beváltatlanul oly hamar szétfűzlottak, mint köd a nap jöttén. Elhagyott mindent, ott hagyott mindent a feluton, dicsőséget, hirt, lelkének magasztos álmait . . s miért? egy asszonyért, ki el-

hagyta érte az urát s aztán megcsalta és elhagyta őt egy más valakiért könnyebben, hamarabb, mint a lenyugvó nap sugara a felhős égbolton.

Ah, emlékszik most már egy aranyhaju gyermekleányra is, ki annyi bámulattal, oly földöntuli, bevallatlan rajongással csüggött rajta. Itt van a levele . . oh, mennyi vád van a leirt sorokban, mennyi szemrehányás a sorok között, mily hártatlan csalódás elhallgatva benne! „Hova lett szárnya, melyen oly merészen indult és tört a magasba? Hol vannak álmai arról a csodás nagyságról, mit a jövő ígért? Hol van az a nyomorban is királyilag gazdag, büszke ember, kinek egy szempillantásában több kincs volt, mint a világ aranykegyeiben, mert valódi, igaz költészet volt . . ?!”

Tévedező szeme megtelik könnyel s kinosan vergődő szívéből hangtalan beszéd suttog: meghalt . . meghalt . .

S csak bámul tovább az esti homályba; meg-megretten néha, mintha vállát érintené valaki s nevé suttogná mondhatatlan lágyan, de csak az a belső hang válaszol szomorúan, lemondóan, vigasztalanul:

— Meghalt . . meghalt . .

(Budapest.)

Hollósi István

dással ütöttek el bennünket, talán azon információ alapján, mely a helyben rendszeresen megálló gyorsvonat személyszállító forgalmára vonatkozott, nem vevén tekintetbe, hogy az este 8 óra-kor érkező vonat, kivált tél idején, nem épen a legalkalmasabb, hogy utazzunk és hogy az éjjelután 3 óra-kor Budapest felé haladó gyorsvonat csak épen muszáj utazóknak szól: míg ellenben ugy a délelőtti háromnegyed tizenketői valamint a délutáni háromnegyed négyi express-vonatok a lehető legjobb időbe esnek a Csurgóról utazni akaróra és Csurgóra érkezőre. De van még egy, a mi kívánatos, sőt szükségesé teszi az expressnek Csurgón való megállását: a nagyszámú intelligencia, mely Csurgót lakja vagy benne megfordul s az élénk kereskedelmi és ipari összeköttetések, melyek a gyors utazást igényelik. Reméljük, hogy most, ha talán föltételes megállást is, de megkapjuk, mert gróf Festetics Tassiló ő excellenciája a legmelegebben érdeklődik az ügy iránt, mi több óhajta, hogy ekkora forgalmu és értelmiségű városban az express-vonatok megálljanak.

— **A vallási forrongás,** melyről mult számunkban már megemlékeztünk, még mindig tart. A mozgalom, mely szakadást akar, egészen komolyan látszik. — Mint mondják — kellő tapintattal és lelkeszi prudenciával el lehetett volna háritani a bajt. Igazán vörzik a szív, hogy az a nép, a melynek legtöbb szüksége van a vallás vigaszára, az kezd nem biálni a hitben s a bibliát, mely minden testi-lelki sebre nyújt orvoslást eldobni készül, hogy felekezeti-külvivé váljék, utóbb anarkistává, ki mindent felforgatni kész, csak hogy vágyait ha romok utján is, de kielégtesse. Ez a reformátusokra vonatkozik. A katolikus híveknél is észlelhető némi háborgás, hogy mi miatt, nem mondjuk; mert meg akarunk győződve lenni arról, hogy talán csak vaklárma az, a mi hallható s nem az emésztő tüzvész ropogása, mely a legvirulőbb erődök kopár sziklamerlekekké változtatja át, e pusztítja a legszebb aratással kecségetető dús termést.

— **Vörheny és influenza** jelentkezik helyben is, a vidéken is. Szelid lefolyásu ugyan mind a két betegség, de féltő, hogy a szeszélyes és épen nem tavaszias időjárás mellett, még fokozottabb mértékben és erővel fel talál lépni a baj és ezzel a másvilágba való költözés.

— **Szegélyszövetkezet.** A „Curgó és Vidéke“ legutóbbi számában a segélyszövetkezet rendkívüli közgyűlésére vonatkozó hír közlésére a közlése: A részvényesek közül 29-en jelentek meg, a kik 179 szavazatot képviseltek, miként azt Hejas Pál korelnök konstátálta: A beadott 179 szavazat közül 174 esett Traubermann igazgatóra, 5 szavazatot kapott Fried Albert. Dr. Eha Kálmánnak hely. igazgatóvá történt megválasztása Traubermann igazgató indítványára egyhangu volt.

— **Adóhivatal,** a mely nem fizeti az állam által kiutalványozott összeget csak egy van s az is Csurgó. A csurgó ev. ref. főgimnázium pénztáranak április elsejére járt volna egy nagyobb évnegyedes kiutalványozandó összeg és ez még ma sincs kifizetve. Az utalványozott pénzt részint személyi etésekre részint beruházásokra kellett volna fordítani. Ha az állam megköveteli hogy az adózók kellő időben szolgáltatassák be a pénzt, viszont azok, a kik az adóhivataltól várnak pénzt*), a pénzüsszeg kiadását jogosan megkövetelhetik. Két terhel ebben a felelőség, nem tudjuk; de a mi helytelen, az helytelen.

*) A pénz április 14-én kifizetett. (A szerk.)

— **Toronyóráink.** Kettő van s azért a többes szám. A tűzoltók tornyának órája sem jár s a kálvinista templom tornyáé is pihe s csak néha jár. — A két órát valahogy meg kellene igazítani, mert mind a két óra jó és alkalmas helyen van, sőt — többet mondok — ha most kivülről helyre hozzák a kath. templomot oda is jó lenne egy óra.

— **Török nagyban a követ,** hogy a György-teren újabban létesült átjáró utat rendbe hozzák. Mégis csak haladunk, s ezt a haladást teljes örömmel és megnyugvással jelezzük, remélve, hogy többi utaink, utcáink és tereink szintén rendbejönnek.

— **Fecske látok, szeplőt mosok.** Régi magyar mondás ez és faluhelyen, melyen patak folyik keresztül, mihelyt először látta a fecskét a kájadon vagy fügyerek, tástént a patakhoz szaladnak, hogy arcukat mossák. Most végre itt van már a füstös fecske, hogy mire e sorok napvilágot látnak, testvére a molnárfecske is itt legyen. A füstös fecske érkezésének idejét 1894 óta következtesen jel. em. 1894-ben ápr. 2-án, 1895-ben ugyanakkor, 1896-ban ápr. 17-én, 1897-ben április 7-én, 1898-ban ápr. 4-én, 1899-ben április 6-án, most pedig április 10-én. És sajátságos, hogy a barackvirág, mely megelőzi a fecske érkezését napokkal sőt két héttel, 1895-ben 11 nappal később látatott. Itt van hát végre a tavasz, amelyet költöző madaraink közül a gólya is hordetni szokott, melyet 3 héttel ezelőtt már láttak egyesek, nem számítva ide azokat, a kikhez a legnagyobb tél idején is beszélt, hogy a legborzalmasabb külső idő mellett is tavaszias örömet hozzon, nem egy család körébe, máshová azonban lehet, hogy legzordabb télidőt, mert többen lettek megint.

— **Nehéz állapotok.** A helybeli ev. ref. egyház presbiteriuma f. hó 12-én gyűlést tartott. A tagok teljes számban megjelentek. Ott láttunk néhány „köztagot“ is a kiket bizony nem a pusztá kíváncsiság, hanem egyházuk iránti aggodó szeretet készítetett a megjelenésre. Természetes, hogy a tanácskozásnak mondhatni egyetlen tárgyát az képezte, hogy miként lehetne az újabb időben ismét mutatkozó békétlenkedésnek nyugtalankodásnak elejét venni. A tanácskozás reggeltől majdnem délig tartott. Ott voltak sőt résztvettek abban a „kitérni akarók“ megbízottai. Bőven kifejtették az „okokat“, melyek miatt ők az egyházból kitérni készültek. De a sok beszédből, a kínos vergődés közt előrántott indokokból mint lényeg kihámozódott a tulajdonképeni ok: a szegénység. Sok az adó, a nép szegényedik. Hát biz ebben igazuk van! A patrónusokkal, alapítványokkal, uradalmakkal egyáltalán nem rendelkező ev. ref. egyház ennek következtében ma-holnap országoszte válságos helyzetbe jut, s ha a lelkes vezetők apostoli buzgalma ideig-óráig be tudja is hegesztetni a fájó sebeket, ismét és ismét kiújulnak azok. Csakhogy volt ám már ez a „magyar“ egyház máskor is ilyen nehéz helyzetben. S mikor már saját erejükből sehogy sem tudtak magukon segíteni, mindig ott találtak a másfelekezeti, de hazafias gondolkodásu világi férfiakat; akik a saját felekezetiüköz, hitükhöz való ragaszkodással igen szépen össze tudták egyezni a vagyontalan protestáns egyházak kellő támogatását is. Vajon kihalt volna ez a nemesen gondolkodó társadalmi osztály? Nem hisszük. S mivel nem hisszük ezt, nem, hogy az 1848-iki év XX. törvénycikk örökre el volna temetve. Az igazság, — ha nem is mindig harmadnapra — de előbb utóbb okvetlenül feltámad halottaiból.

— **Az új papírpénz.** A 20 koronás bankjegyek nyomtatása már legközelebb megkezdődik s augusztusban vagy szeptemberben az új pénz forgalomba is kerül. Csak szep legyen s ne olyan, mint az újabban vert ötkoronás magyar pénz, mely némileg elhírtottnak látszik.

— **A legízletesebb** asztali víz a „Krisztály“ szent-Lukácsfürdői hegyiforrás mely mint egészséges ásványvíz, több száz orvos által ajánlva van.

— **Az állatvilág pillanatnyi fényképekben** c. vállalatnak első füzetje megjelent Lampel Róbert (Wodianer F. és fiai) kiadásában Budapesten. Az egész munka 16 füzetben jelenik meg. Minden füzet 60 fillér, az egész munka 9 korona 60 fill., diszkótésben 14 korona. Ajánljuk ezt az igazán díszes kiállításu munkát a t. olvasó-közönség figyelmébe, mert a „Röptében a nagyvilág körül“ c. munkával vetekszik. szöveg és képek tekintetében egyaránt.

— **M. Kir. Mezőgazdasági Múzeum.** Budapestre utazó olvasóink figyelmét felhívjuk a m. kir. mezőgazdasági múzeumra, melynek gyűjteményeit nemcsak a mezőgazdák, hanem mindazok haszonnal és tanulságai tekinthetik meg, kik a mezőgazdaság vagy valamelyik ága iránt érdeklődéssel viseltetnek. E múzeumban hasznos és kártévő állatok gyűjteménye, növénytermelési, kertészeti, gyümölcsészeti szőlészeti, állattenyésztési, baromfitenyésztési, méhészeti, selyemtermelési tárgyak, gép- és eszköz-modellek, statisztikai kimutatások stb. láthatók. A múzeum, mely a VII. ker., Kerepesi-út 72. számú házban van elhelyezve, a hétfői és tünepek: követő napok kivételével naponként d. e. 9 órától d. u. 1 óráig van nyitva és látogatása ingyenes.

— **Nemzeti nagy lóvásár Érsekújvárott.** Nyitra megyei Gazd. Egyesület által a f. évben rendező XVIII-ik nemzetközi lóvásár Érsekújvárott (Budapest Bécsről gyorsvonaton 2—3 órányi távolság) ismét május hó első hétfőjén s az ezt megelőző vasárnap délután vagyis május hó 6-án délután és május hó 7-én fog megtartatni. Ezen lóvásár Magyarországon a legjelentékenyebb és a legkeresettebb, melyet a tenyésztők és kereskedők egyaránt fölkeresnek. Főként a külföldi lókereskedők szokták az érsekújvári lóvásárt fölkeresni. A mult évben is 500 drb. különféle használatra való ló adatott el. Lakások és istállók az érsekújvári rendőrkapitányi hivatalnál rendelhetők.

— **Az anyóskérdés megoldása.** „Zalá“-ban olvassuk a következő lehet, hogy kedélyes, lehet, hogy borzasztó történetet. Sok rossz vicc hangzik azokról a szegény anyósokról, ugy, hogy az ember maga is gondolkozni kezd azon, hogy hát csakugyan annyi bajt és galibát okoznak azok az előrehaladottabb kora dámák ebben az amugy is keserves világban! No hanem a legradihásban intézte el ezt az anyós dolgot Zittner Gyula bedegi csizmadia mester. Őt is megáldotta az Isten felesége ráadásaképen egy „szelidlekű“ anyóssal. A házi életük időjelzője állandóan „zivatart“ jelzett! A szegény csizmadia mester csak túrt, és szenvedett kitarthatóan! De nem ugy a felesége, a ki az anyai áldások elől megszökött és nyomtalanul eltűnt. A „zivatar“ a házban egyre tartott. Azután jött a válóper, a hűtlen elhagyás címén, — de az anyós híven kitartott s az időjelző még mindig nem akart a „derüs- csendes“ felé mutatni. Végre is Zittner uram nem azért csizmadia, hogy ne lehessen okos ember is! Gondolt egy dicsőt és nagyot és megkérte az anyósa kezét. Az időjelző felszállott — és beköltözött a csizmadia műhelybe az oly soká nélkülözött „Treuga Dei“!

A forizmak.

(Németből)

Ha nők szerelmesek, zsarnokok, ha férfiak szerelmesek, rabzolgák.

RODALOM.

— **A Patyolat** hetedik évének 4 száma megjelent. Ez az egyetlen magyar ujság, mely kizárólagosan a fehérnemű divattal foglalkozik. Teszi pedig ezt olyan részletességgel és alaposággal, hogy az olvasója nincs ráutalva a készen vett és drága fehérneműre, hanem minden darabját otthon maga megcsinálhatja a minden számhoz mellékelt magyarázatokkal ellátott kétoldalas szabásmintáiv segítségével. A Patyolat minden hónap elején megjelenő ujság. Előfizetési ára postán való küldéssel április-juniusi negyedévre egy korona tiz fillér. Megrendelhető a kiadóhivatalban, Budapest, Rökk-Szilárd-utca 4. szám.

— **Budapesti Hirlap** 1900 ik (XX.) évfolyam. Az ujságszínalás egyik főfeladata a közönség helyes, gyors s pontos értesítése. Még száz éve sincs annak, hogy a magyar sajtó csak a Bécsből kapott legmagasabb engedélylyel vehetett tudomást a külföld eseményeiről, így is csak hetek múlva. Ma huszonnégy óra sem mulhat el, hogy a közönséget ne értesítsük, nemcsak hazánk, hanem az egész világ nevezetesebb eseményeiről. Távirat, telefon, éber levelező, a világ mind a négy tájkáról és az ország minden népesebb pontjáról hirt adnak mindarról, mi igényt tarthat a művelt ember érdeklődésére. Tudósításaink e rengetegből kiválogatni és megrostálni, ügyesen és tetszetősenfeldolgozni azt, a mi a közönségre nézve azükséges: ebben a Budapesti Hirlap fennállása óta eddig utol nem ért példaadással járt elől, mert szerkesztőségünket az a meggyőződés vezeti munkájában, hogy közönség semmit sem várhat el annyira ujságától, mint azt, hogy pontosan, megbízhatóan és lelkiismeretesen legyen tájékoztatva. Ez a közönség igazi anyagi és közművelődési érdeke, ez a mai zszurnalisztika fejlődési iránya. Ott pedig, nevezetesen azokban a rovatban, a hol magának a Budapesti Hirlapnak a véleménye, ítélete, iránya, karaktere, egyszóval egyenőntetősége nyilatkozik meg, tizennégyévi tűzpróba után már mindenki tudja, hogy mit várhat a Budapesti Hirlaptól. Az előfizetési feltételek a következők: egy hónapra 2 korona 40 fill., negyedévre 7 korona, fél év e 14 korona, egész évre 28 korona. Vidékről legcélszerűbb a postautalványon való előfizetés. — **Cim:** „Budapesti Hirlap” kiadóhivatala Budapesten, VIII. kerület Rökk-Szilárd-utca 4 sz. József körút 5 sz.

Közgazdaság.

A szőlők megjavítása.

Nehány év még, s szőlőterület tekintetében ismét ott leszünk, a hol a 70-es években állottunk. Ezt a reményt táplálhatjuk a statisztikának azon adataiból, melyek szőlőművelésünk felkarolását jelzik. Kérdés azonban, hogy vajjon a mennyiség és a bor minősége tekintetében hasonló kilátásunk van-e. Sajnos! e kérdés tagadó válasz megételére kényszerít s ha felteszszük a másik kérdés gyanánt annak miértjét, hát azonnal tisztában vagyunk a feleletel is. Azért, mert az új szőlők telepítése lázas sietséggel történvén, igen sok helyen nem járnak el az okszerűség elveinek figyelembevételével, hanem csak úgy ötletszerűen. S különösen áll ezen állítás a trágázás tekintetében. Már pedig, ha a művelés körül elkövetett hiba valahol megbosszulhatja magát, úgy épen a trágázás az. Épen ez okból most midőn közeledünk azon időponthoz, hogy tevékenységünket ismét a szabad természetbe vigyük, nem tartjuk feleslegesnek egyet-mást közzétenni arra nézve, hogy mi módon juttassuk a műtrágyákat a szőlőnek.

A gyakorlatban egyik termelő, a műtrágyákat a töke nyaka körül alkalmazza, másik a tökesorok között húzott árokban helyezi el, a harmadik pedig egyenletesen szorja el az egész területen.

Határozottan legjobb mód az, midőn a szőlő egész területén egyenlően s órátk el. Igaz ugyan, hogy ezen eljárással a felburjánzását mozdítjuk elő, de ez nem baj, mert e körülmény egyrészt intenzivebb művelésre, gondosabb kapálásra készítet, a melynek kedvező eredménye el nem marad, másrészt pedig a talaj tápanyag gazdagodását is előmozdítja, amennyiben a felkapált s ismét a földbe kerülő zöld gyomok bomlásnak indulván, a zöldtrágyázás hatásának megfelelő eredményt idéznek elő. Az egyenletes eltérés, illetve elhíntés mellett különösen azon körülmény szól, hogy a trágát a csapadék a gyökérzet minden részéhez lejuttatja így az teljes egészében kihasználható.

Fiatal ültetvénynél czélszerűbb a töke nyaka körüli trágázási eljárást alkalmazni, bármily trágáról is legyen szó, ugyanezen szabály áll a leglazább természetű földekre is. Ami a trágák alátakarását illeti, erre nézve követendő szabályul szolgáljon az, hogy a chilisalétrom s a kénsavas ammoniák igen sekélyen kapálendő alá; - ellenben a foszforsavdús trágák, továbbá a kálitrágák legalább is 20 centimeter mélységben.

A chilisalétromot, mint a melyből legkevesebb mennyiséget adunk, az eredményesebb szétzórás céljából homokkal vagy száraz földdel elegyítjük; ellenben egyéb műtrágyákat egymagukban is kiszórhatunk.

Az alkalmazandó mennyiségre számos körülmény gyakorol befolyást, így a földnek tápanyaggazdagsága, a szőlő lombzatának állapota, a szőlő kora, fajtája, metszése, a termelésnél kitűzött cél stb.; a melyekre nézve legjobb utmutatást a tapasztalat szolgáltat.

Ha termelünk figyelembe veszik a trágázásra vonatkozólag most elősoroltakat, bizonyára nagyban hozzájárulnának szőlőink mennyiségének és minőségének javításához.

73. sz. v. 1900.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bir. végrehajtó az 1881. LX. t. c. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a csurgói kbíróóság v. 5223. 1899. sz. végzésével a nagykanizsai bankkegyesület vhajtó javára ifj. Kanász Ferenc és társai surdi lakosok ellen 22 korona 22 fillér tőkekövetelés és járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírőilag lefoglalt és 3756 koronára becsült takarmány, eséplőgépsz. ből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a helyszínén vagyis S u r d o n az alperesek lakásánál leendő eszközölsére **1900. évi április hó 17-ik napjának délutáni 3 órája** határidőül kítűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok nyilvános árverésen az 1881. évi LX. t. c. 10. §-a értelmében a legtöbbit igérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára készpénzben, illetve az 1881. évi LX. törvény-cikk 102. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Egyuttal az évi 1881. LX. t. c. 11-1 §-ának rendelkezéséhez képest felhivatnak mind. azok, kik elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtó követelést megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés kezdetéig alulírt bir. végrehajtónak egy példányban írásban adják be, vagy addig szóval bejelentésék.

Kelt Csurgón, 1900. március hó 30-án.

CZIFFRAY KÁLMÁN
királyi bíróságí végrehajtó.

Csarnok.

A repülőgép.

Fiatal koromban nagyon furcsa ideám támadt. Régi nemesi ivadékok létemre, mellesleg megjegyezve, tres órámban báró is vagyok, elhatároztam, hogy miután rokonaim az irántam tanusított udvariasságból egy szálíg elhalálozván, a családi vagyon a maga osztatlan egészében reám szállt, hogy valami nagy dolgok véghezvitelére fogom életem s a mi fő, vagyonom hátralevo részét használni.

Iszonyu tervek, vakmerő kalandok, isteni idillek, hírnév s végül sok minden általam többnyire kivihetetlen nagy dolgok forogtak agyamban.

De, hogy kezem meg ne legyen kötve, siettem, ingatlanaimat ingó-kongó vagyonná átváltoztatni.

Már szőgyenlettem különböző terveimmel szemben tanusított tartózkodódomat, mikor a következő táviratot hozzák.

Édes Pajtás!

— Kueldjel 100 frtot. Vesztettel.
celel barátod.

Kuelo enoes! motyogtam táviró nyelven tovább.

És még ölel hozzáje, nem elég, hogy „Kueldjel 100 frt.”

Tyűh az áldoját, most jut eszembe, hogy ezzel a barátommal fogadtam, hogy az a melyikünk előbb visz véghez egy év alatt valami érdemest és nagyot az a másiktól 100 frt bánatdíjat kap egy jó muri fedezésére.

Kiváncsi voltam, hogy ugyancsak mi volt az a nagy dolog. Mivel nagyon is kíváncsi voltam, tehát siettem a vonatra, hogy barátomhoz utazzam.

— Halljuk tehát a hőstettet — kérdém tőle kíváncsian.

— Várjunk csak — szólt ő. — Határozttál te már valamit, vagy tettél? mert ez esetben tied az első szó.

— Nem én — s kezdtem előszedni a bugyellárist.

— Ne siess vele! Hát még csak nem is tudod, hogy mit akarsz tenni?

— Nem bizony; de hiszen szeretném tudni már, hogy mit vittél végbe.

— Hát látod én már gondolkoztam.

— Csak gondolkoztál? — kérdém s kezdem zsebre rakni a tizeseket.

— Igen! — szólt diszkrét mosolylyal, — de határozttam is,

— No és mi közöm ehhez? — kérdém fölénynyel a tárcámat a belső zseembe csuszattam.

— Az, hogy te még nem határozttál s én meg azt legalább elhatározttam, hogy a 100 frtot megnyerem, a minthogy meg is nyertem. S az a te elhatározttanságodhoz képest nagy dolog!

Görnyedve húztam elő a tárcámat s egy ezrest vettem elő abból azon célból, hogy váltani küldöm el a takarékpénztárba; kimentem a szolgálhoz s némi megbízást adtam neki.

Addig is tanulva a finom leckén, leültünk ketten elkezdttünk határozni, miközben nagyon bántott, hogy ő per „száz forintom”-ról kezdett beszélni.

Nemsokára jött a szolgál s megbízásom szerint 1000 forint ára krajcárt hozott, mit pár zsákban tolatott a házhoz.

Barátom elhulve vakarta a füle tövét. — Emlékezz reá, — szóltam én félvállról — mikor pár hónapja veled beszélgetve egy hitelezőmről, elhatározttam, hogy tartozásomat, így fizettem ki.

— No és?

— No és... te azt méltóztattál megjegyezni, hogy hőbortos vagyok.

— No és?

— Emlékezz csak, hogy akkor azt kérdeztem tőled, hogy mit tennél, ha neked tartozna valaki, és krajcárban küldenél!

— No és — kérdé ő élenken.

— Hát azt mondtad, hogy nem fogadnád el.

— No és?!
 — No és meg is esküdtél a nagy mammut fogára. Hát ha tetszik itt van kerek százezer krajcár, ha tetszik olvasd ki, ha tetszik, ne fogadd el!
 Persze, hogy mátra terelte a beszélgetést, miközben egy oldalpillantást nem ragadhatott meg az ott levő zsákoktól.
 De, hogy a sok pénztől megszabaduljunk, elhatároztuk, hogy visszaküldjük a tükörbe s egy kis könyvecskét kérünk.
 Ezt az ezer frtot esetleges elzúlésem esetére mint tartalékösszeget adtam kölcsön a pénztáratnak.
 Rövidesen elhatároztuk, hogy nagy utra fogunk indulni s a mi fő, előbb vagy utóbb megbázodunk.
 Ó Amerikát ajánlotta, én Ausztráliát, ő hajón akart eljutni, én gyalog, ő a léghajón való utazást kitörölte a programunkból, én pedig már be is mutattam egyik oroszlan-vadászoknak igen alkalmas általam igen jó magyar névvel ellátott „Ballona leona” találmányomat.
 Mely állt egy léggömbből a mellényzebben, melyhez volt egy felfúvó készülék, s azonkívül egy villanyos készülék a felfúvó szópókájában, mely midőn a levegőt belefújjuk, az oxigén kiválasztja s a gömbbe eresztí, míg a levegő másik alkatrésze egy szelepen elillan.
 No most már, mikor a fenevad — engedelmet kérek, hogy az állatok királyáról így nyilatkozom — tehát mikor ő felsége az állatok királya ugrásra készűl, hamar előveszük a szópókát s bele fújjuk a gömbbe, a villanyos készülék az oxigént beveszi s így a gömb könnyű gázzal telvén meg, hirtelen felemelkedik s az állat alattunk ugrik el.
 — No és meddig maradsz a levegőben?
 — Nem sokáig, de az előnye megvan, hogy, ha a nyelvét a szópókára teszed, akkor lassabban érezkedhetel le s e közben az oroszlant agyonlőheted a levegőből.
 — No és mit csinálsz, ha nem találsz jól?
 — Hát ez a legkevesebb. Egy lélekzet, azután a villanyos készülék, oxigén, gömb, ugrás, szópóka és egy újabb lövés.
 — Fenomenális.
 — Micsoda ez csak fenomenális?
 — Bocsáss meg isteni.
 — Csak isteni? — s kicsinylőleg néztem rá.
 — Világhódító találmány!
 — Ugyan menj kicsinyes jelzőiddel.
 — Ne haragudj.
 — Nem, nem, de most figyelj ide. Még arra is gondoltam, hogy így beutazhatnók egy kis esetleges módosítással a világot saját találmányu repülőgépen.
 — Mondasz valamit, szólt ő.
 — S nyomban kijelentettük, hogy addig nem nyugszunk s ha lehet nem is eszünk és iszunk, míg e szerencsés módosítás birtokába nem jutunk.
 Törtük is a fejünket estélig, a midőn szerényen javasolni mertem, hogy ennék valamit. De barátom szemrehányólag utasított rendre:
 — Mit gondolsz! Mit gondolsz!
 Én azt hittem, hogy jól gondoltam, de látván az iszonyu megítéltetést, visszavonultam.
 Ugyanígy, de fokozott módon éhesebben vonultam vissza még egypárszor az oxigénválasztó készülékek közé, midőn barátom meglöki az oldalamat.
 — Te!
 — Nos? — kérdém.
 — Nincs könnyebb gáz, mint az oxigén.
 — Hogyne a hidrogén.
 — Hát akkor azt fogjuk használni.
 — Még pedig . . . ?
 — Még pedig a vízből a legkönnyebben ki lehet választani.
 — Ez kétségtelen.
 — Tehát a szópókába most Hoffmann-féle vízbontó készüléket teszünk.
 — No és?
 — A hidrogén a gömbbe megy és az oxigén egy szelepen a szabadba.
 — És a víz.
 — A víz egy kis puttonyban a hátán és, hogy kellő mennyiségben és még mindig kevés suyu legyen, tehát c'legendő lesz 40-50 liter víz.

Megborzadtam de elismerésemül a kezem nyugtám.
 — Semmi az, de előbb kipróbáljuk. Vedd csak a hátadra ezt a kis vizesputtonyt. Igaz, hogy csak 30 liter megy bele de kísérletezni ez is elég lesz. Vedd a gömböt a mellényzebedbe. A szópókát racsavarom a puttony fenekére s így a víz, ha egy kis rugót megnyomsz, rögtön folyik.
 Én kételkedve álltam ott, ő buzgalommal rakta rám a puttonyt, mely testvérek közt is nyomott 30 kilót; a gömböt meg a szópókát.
 — Nyomd meg a rugót — kommandirozá ő.
 Megnyomtam. De a villamos áram mely ebben a pillanatban megindult, úgy megrázott, hogy a fogamat vicsorítottam.
 — Sebaj! szólt ő.
 — Sebaj? — vicsorogtam csattogtatva álkapcáimat. Nagyon csunyán nézhettem rá, mert az áram megszűnt. A szópókából kicsavarta a vízbontó készüléket és így gyöngébb áramot tett bele.
 Most már tűrhetőbb volt a helyzet, de a puttony iszonyuan nyomta a hátamat.
 — R-pülj már! — rivált rám.
 — Nem tudok! — kiabáltam torkom szakadtából.
 Mikor észrevettem, hogy a gömb megtelt s hol az egyik lábálj, hol a másik emelkedik fel.
 — Brávó nagyszerű — ujjongott ő s nem gondolt arra, hogy az oroszlan eddig már a puttonyból is kiitta volna a vizet.
 — Ördögöt brávó! mormogtam én.
 — Megálj most például én volnék az oroszlan — szólt ő mikor én már a levegőben lógtam.
 — Ha én most ugrnék, hát nem ernék el — azzal felugrott utánam s elkapva a lábamat lerántott, hogy majd csonttörést szenvedtem, miközben a puttony lecsuszott a hátamról s a víz mind a nyaka közö csurgott.
 De ez nem zavarta őt, beismerte, hogy az én oxigén gömbön egyenlőre jobb; tett magának is és nekem is egy gömböt a mellényzebedbe az én találmányomból.
 Kimentünk az udvarra, ott a barátom belefújt a szópókába. Nagyszerűen működött. Hirtelen felemelkedett s a leszállást ő maga szabályozhatta, a szópókára tett nyelvvel.
 Én felbuzdulva, szintén elkeztem ugrálni. Igazán remek lehetett, a mint így az udvarban bukdácsoltunk, hol magasabbra, hol alacsonyabbra emelkedve.
 Igaz ugyan, hogy a szomszéd kutyája a farkát lehuzva vonítani kezdett, de ez nem volt igen nagy baj. De nagyobb baj volt az, hogy a mint én a kerítés mellett nagyot ugrottam, egy kis szél áttolt a szomszéd kertbe s éppen a dínyre földben szálltam le.
 A szomszéd, ki a kertben volt, dühében felordított s fűtykóst ragadva felém rohant. Éa persze a kellő pillanatban felemelkedtem ő dühében káromkodva utánam hajította a fűtykóst, s éppen a gömböt találta el. Még szerencse, hogy meg nem repedt a gömb.
 Ezek után ismét és ismét leszálltam s egyet-egyét fújva, el-el rugtam magamat, miközben nem egy érett dínyét tiportam el.
 A szomszéd dühé kimondhatatlan lett.
 Barátom sietet átkeni a kerítésen, hogy segítségemre legyen, de vesztére, mert addigra ott volt az egész szomszédság. S el kezdtek bennüni-et hajigálni.
 Mi mint a kenguruk magas ugrásokkal menekültünk s egy iszonyu magas pajta tetejét szemléltük ki menedékhelyül.
 Iszonyuan pihegtünk már a sok lélekzetvételtől s ugy mástunk fel a pajta gerincére, miközben nem egy fölcélzott hant és cserépdarab jutott rendeltetési helyére érte a mászas közben kifeszített testrészeinket érte.
 Főtt megálltunk a pajta gerincén.
 A nép iszonyu számmal gyülekezett, úgy, hogy elröpülésről szó sem lehetett. A dínyes gazda ránk akarta sütni kétszövű vadászfegyverét, a midőn hirtelen egy robogó tűzoltó kocsin vizet hoznak s a fecskendőket működésbe hozzák.
 Engem úgy talált mellette a vizsugár, hogy a szópókát a villanyos készülékkel együtt elharapta, miközben az erősen zakatolt.

De barátom az még egy utolsó kétségbeesett repülési kísérletet tett.
 A gömböt iszonyuan megtöltve elrugta magát a pajtától, minek az lett az eredménye, hogy dscára annak, hogy az egész nyelvet belepréselte a szópókába a gömb kiürült s őt lefűlelték.
 Nekem az általános zavarban sikerült egy nyárfára, onnan egy tyukól tetejére s onnan egy disznóóiba menekülnöm s elrejtőznöm, míg a hajsza felmúlt.
 Egyébként ha valaki parancsol egy gépet, bármikor bértől mentesen és akár ingyen is küldök, raktáron levő nagy készletemből.
 Melha Tibor.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Névtelen és ismeretlen aláírású közleményekre nem válaszolunk. Bértől nem mentes leveleket el nem fogadunk. A lap szellemi részét illető közlemények Matter János főgimnáziumi tanár címére küldendők. Kéziratokat vissza nem adunk.
 — M—r Rezső Csaca. Számos boldor születésnapot és névnapot mindannyjunk nevében! Ferike irt. A zsolnai dologról nem értesítettél. — V. Sz. I. Szent-Miklós. A mint lehet. Viszont kívánok boldog ünnepeket. — Omen. Rémséges versezetek és rigmusok:
 Hábár az orrom kék,
 Ál a villámcs ég.
 valóságos szörnyűség. Talán csak nem kívánja, hogy az ön kék orra miatt összeomoljon az egész mindenség? — S-r Budapest. Ily különleges dolgokra nem válokunk. A „bértől nem mentes” helyesebb, mint „bérmentetlen.” Ajánlanám önnek a „Nyelvőr” olvasását. — Lajos. Nagyon fellelengős. Az érzés ugyan lehet igazi, de előli a szóvirág s annak következtében a tartalom nem felel meg a közlemény terjedelmének. Kéziratát, ha tetszik, hétfőn átveheti.

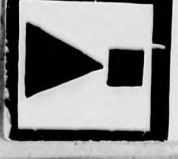
4267. tk. 1899.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. járásbiróság, mint telek-könyvi hatóság ezennel közhírré teszi, hogy a Somogy megyei takarékpénztár végrehajtónak Gyótár Józsefné szül. Kovács Katalin végrehajtást szenvedő ellen 92 korona 10 fillér tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a csurgói kir. járásbiróság területén levő a porrogi 49. sztjkvben A. I. 4. 7. 8. 10. 11. 16. sorsz. alatt foglalt Kovács Katalin férj Gyótár Józsefné nevén álló telki birtokra az özvegy Kovács Istvánné javára B. 4. és özvegy Kovács Istvánné szül. Biró Katalin javára B. 11. sorsz. alatt bekebelezett özvegyi jog érintése nélkül 586 korona, a porrogi 49. sztjkvben A + 1 sorsz. 1086. hrsz. alatt foglalt szőlő és pincére az újhegyen özvegy Kovács Istvánné javára B. 4. sorsz. és özvegy Kovács Istvánné. Biró Katalin javára bekebelezett özvegyi jog érintése nélkül 550 korona a porrogi 639. sztjkvben A. I. 1. 2. sor. 46. sz. ház udvar és kertből Kovács Katalin B. 2 sorsz. alatt fél részt tevő illetőségére, illetve az 1881. LX. 156. §-a d. pontja alapján Kardos ifj. József B. 3. sorsz. alatti illetőségére is tehát az egész ingatlanra 856 kor. kikiáltási árban B. 2 alatti illetőségére B. 3. sorsz. alatt özvegy Kovács Istvánné javára bekebelezett özvegyi jog érintése nélkül az árverést elrendelte és hogy a fenneb megjelölt ingatlanok az

1900. évi május hó 2-ik napján d. e. 10 órakor.

Porrog község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.
 Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10 0/0-át vagyis; 58 kor. 60 fill., 55 kor., 85 kor. 60 fillért készpénzben vagy az 1881. 60. törvények 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.
 Csurgón 1899. jun. hó 31-ik napján. kir. bíróság mint tkvi. hatóság.
 PRETTENHOFFER ÖDÖN
 kir. albiró.

4561 tk. 1899.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. bíróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Konlechner Frigyes és csatlakozott társai végrehajtóknak Varga (újsó) Ferenc és társai végrehajtást szenvedők elleni 2800 korona tőke követelés és jár. iránti végrehajtás ügyében a csurgói kir. járásbírósa területén levő a porrog-szentkirályi 102. sz. tjkvben ifj. Varga Ferenc tulajdonánál felvett A + 3 sor 239. hrsz. Katkúti mezei szántóra 518 kor. kikialtási árban, — az A I. 1—2 sor 138/a, 138/b, 64/b, 1. sz. ház udvar és kertre 1048 korona kikialtási árban a p-sztkirályi 165. sz. tjkvben A + 7 sor 2/8 telek után járó osztatlan közös illetőségre 1 korona kikialtási árban, ifj. Varga Ferenc tulajdonánál a porrogi 153. sz. tjkvben A + 1024 hrsz. alatt felvett öreghegyi szőlőre 680 korona kikialtási árban az ezen ingatlanokra és pedig a p-szentkirályi 102. sz. tjkvben C. 30. és 31. a 165. sz. tjkvben C. 9. és 10. a porrogi 153. sz. tjkvben C. 10. és 11. sorsz. alatt Varga Ferenc és neje Varga Ilona javára bekebelezett kikötmény fenntartása nélkül csatlakozottnak kimondott Kovács András n.-martoni lakos 300 kor. Trauberman I. fia csurgói cég 165 kor. 20 fillér és jár. a csurgói takarékpénztár 1200 korona és jár. követeléseknek a behajtása céljából is az árverés elrendelte és hogy a p-szentkirályi ingatlanokra

1900. évi április hó 23-ik napján
dél előtt 10 órakor

Porrog-Szent-Király és a porrogi ingatlanra nézve ugyanezen napnak délután 2 órakor Porrog községek házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikialtási árának 10 0/0-át vagyis 51 korona 80 fillér, 104 korona 80 fillér, 10 fillér és 68 koronát készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes érték-papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átseglyáltatni.

Kelt Csurgón, 1900. évi jan. hó 9. napján a kir. bíróság mint tkvi. hatóság.

PRETTENHOFFER
kir. ajlbíró.

4185. Tk. 1899.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. járásbírósa, mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a zalamegyei gazdasági takarékpénztár végrehajtónak Balázs György nős Nemes Terézszel végrehajtást szenvedők elleni 1600 forint tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében (a csurgói kir. járásbírósa) területén lévő a p-szt. királyi 414. sz. tjkvben A. I. elatti telki belsőséghez felében tartozó 106. hrsz. 52. sz. ház udvarral és az egészben oda tartozó 2. sor 107. hrsz. (kért a beltelekben) ingatlanból Balázs György (újs Nemes Terézszel

B 4. sorsz. alatt egykettredézt tevő illetősége, illetőleg az 1881. LX. t. c. 156 §-a d. pontja értelmében B. I. sorsz. alatt Porcsa Ferenc illetősége is, vagyis az egész ingatlanra 319 forint kikialtási árban, — a p-sztkirályi 349. sz. tjkvben A I. 1—3 sorsz. alatt foglalt Balázs Gy. (újs Nemes Terézszel) nevében álló ingatlanra 264 forint kikialtási árban — az ugyanezen tjkvben. II. 1—7. sorsz. alatt foglalt telki részekre 647 forint kikialtási árban az ezennel csatlakozottnak kimondott somogy-csurgói takarékpénztár 100 forint 185 forint és járuléki követelésének a behajtása céljából is elrendelte és hogy a fennbb megjelölt ingatlan az

1900. évi május hó 14-ik napján dél előtt 10 órakor

P.-Szt.-Király község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikialtási árának 10 0/0 vagyis 31 forint 90 krt, 26 forint 40 krt, 64 forint 70 krt készpénzben vagy az 1881. évi 60. t. c. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átseglyáltatni.

Csurgón, 1899. évi december hó 4-ik napján a kir. bíróság mint tkvi. hatóság.

Prettenhoffer kir. aljársbíró.

M.K. EGYETEM
VEGYTANI INTÉZETE:
A
KRISTÁLY
SZT. LUKÁCSFÜRDŐI
HEGYIFORRÁS
IS EN TISZTA
BICARBONAT
ÁSVÁNYVIZ
KAPHATÓ:
FÜSZKERESKEDÉSEKBE
VENDEGLÖKBEN
ÉS MINDEN VASÚTI
ÉTELKÉZŐ KOCsIBAN.

HIRDETÉSEK
FELVÉTELEK
a lap kiadóhivatalában
CSURGÓN.

**A biztosító közönség
becses figyelmébe!**

Ezennel becses tudomására adom, hogy a

**Magyar-Francia Biztosító-Részvény-Társaságnak
KERÜLETI ÜGYNÖKSÉGÉT**

Csurgó és Vidékére elfogadtam, ennek folytán tisztelettel felkérem a biztosítást kereső nagyérdemű közönséget, hogy a lejáró vagy kötendő biztosításainak elhelyezése előtt, engem felkeresni sziveskedjek, előre is kijelentem, hogy az általam közvetített üzletek a legalacsonyabb díjtételek mellett lesznek elintézve, (tehát jóval olcsóbban, mint voltak eddig.)

Most, hogy a tűz- és jégbiztosítási évad előtt áll a gazdalközönség, saját érdeke követeli azt meg, hogy szolid alapokon nyugvó

hazai társaságnál

helyezze el biztosítását, ki előforduló káresetben eddigelé is a leggyorsabban és legmegtányosabban elégitette ki ügyfeleit.

Azért ismételten nagybecsű figyelmükbe ajánlom magamat s maradok

tisztelettel

VÁGÓ GYULA,
kerületi képviselő.